

Dries Roelvink boerde na zijn gele zwembroek-commercials financieel uitstekend. Dat was wel nodig ook, nadat hij op de beurs al zijn geld kwijtraakte en verslaafd raakte aan de drank. 'Mijn lichaam is een obsessie. Ik ben ontzettend bang om er oud uit te gaan zien.'

'Van die gekke zwembroek heb ik geen spijt'

TEKST FRANK WAALS
FOTOGRAFIE ANP

Je bent net terug uit Verona, Italië...

'Het was een kleine vakantie en een beetje werk. VOOR HEERLIJK.NL schrijf ik zo nu en dan culinaire recensies en ook daar heb ik een restaurant bezocht. Altijd aanmoedigend, nooit keihard. Ik ben een milde jongen. Koken zit in mij, lekkere wijnen ook. Die jongens daar hebben een mooi rapport van me gekregen. In Nederland is La Brochette in Amsterdam Buitenveldert mijn vaste stek. Ik kom er al 25 jaar zo'n drie keer per week, nam er tv-programma's op en zing er liedjes. Door mij weten andere BN'ers deze zaak te vinden en gasten bellen vooraf op om te vragen of ik er ben. Ik heb die tent echt op de kaart gezet. Iets wat ik de eigenaren, twee broers en een vader, ook gun. Soms krijg ik een flesje wijn, een andere keer een gratis etentje, maar verder word ik er financieel niet echt wijzer van.'

Over vakanties gesproken, zullen we het maar direct even over die befaamde gele zwembroek hebben? Hebben we dat maar gehad.

'Pfoeh, die twee commercials voor de ANWB zijn alweer 9 jaar oud, maar nog steeds word ik er

regelmatig op aangesproken. De avond voor de opnames heb ik samen met de styliste wel een stuk of acht zwembroeken gepast, inclusief modellen met van die pijpjes die ik normaal zelf ook draag. De ochtend erna moest ze me helaas toch mededelen dat het de strakke gele speedo was geworden en volgens de regisseur zou mij dat tot aan mijn dood worden nagedragen. Ik geloofde er niets van, maar inmiddels moet ik hem gelijk geven. Die reclames hebben driemaal 3 maanden gelopen, maar mensen hebben het er nog steeds over. De ANWB verbood me destijds zelfs nog langer over de gele zwembroek te praten, op straffe van 25.000 euro per keer. Men linkte het totaal niet meer aan het bedrijf, maar alleen nog aan mij.'

Wat heb je eraan overgehouden?

'Zo'n 75.000 euro, maar daar kregen mijn toenmalige manager André van Commenee, die ook in de clip te zien was, 30 procent en boekingsbureau Jan Vis ook een percentage van. Maar daarna heeft het me vooral veel optredens opgeleverd waardoor 2008 en 2009 financieel twee topjaren werden. Het geld van de commercials is opgegaan aan allerlei dingetjes. Een beetje klussen in huis, lekker uit eten, je kent het wel. Met die zwembroek heb ik mezelf een beetje belachelijk gemaakt en verstoppen sommige fans daarom wellicht mijn cd wanneer er vrienden langskomen, maar ik doe precies hetzelfde met platen van Corrie Konings. We zitten een beetje in het "niet zo coole hoekje", maar ondertussen sta ik wel gewoon tweehonderd keer per jaar op de planken. Van die gekke zwembroek heb ik dus geen spijt. Dat heb ik meer van de speelfilm *I Love Dries* van regisseur Tom Six. Tjonge jonge, wat was dat slecht, zeg. Daar heb ik achteraf wel spijt van.'

Heb je naast de vele verdiende knaken ook de andere kant van de medaille leren kennen?

'Mijn autoraam is diverse malen ingetikt, maar mijn grootste financiële drama beleefde ik in 2001. Ik verkocht een huis in Landsmeer met 500.000 gulden winst en dat maakte mij in één klap miljonair. Een goede vriend uit die tijd, vastgoedmakelaar Simon van de Maas, en ik proosten erop en ik kreeg een soort financiële rust over me. Als ik dit kon uitbouwen, dan lag financiële onafhankelijkheid voor de rest van mijn leven in het verschiet. Simon stelde voor te beleggen in het bedrijf Van der Moolen, dat op het punt stond te worden overgenomen door een grote bank uit Amerika. Het zou betekenen dat mijn inleg daardoor acht keer over de kop zou gaan. Ik heb het risico genomen en maakte in het eerste jaar enorm veel winst, waardoor ik ook steeds vaker dacht: Dries, nu moet je stop-

pen. Wees tevreden met wat je hebt en stap eruit. Ook collega Ben Cramer, eveneens belegger, adviseerde me om mijn aandelen nu echt te verkopen. "Stop dat miljoen in je zak want je weet hoe vaak je daarvoor moet optreden." Maar ik deed het niet. Luisterde liever naar zakenmensen die er zogenaamd verstand van hadden. En toen, op een dag, was alles ineens vervlogen. Mijn twee ton inleg, wat inmiddels was uitgegroeid tot een miljoen op de beurs, veranderde ineens in drie ton schuld. Onze pech was dat er op 11 september van dat jaar twee vliegtuigen in het World Trade Center vlogen en de hele beurs in elkaar donderde. Volgens Simon was dat maar een tijdelijke klap, dus dan ga je snel geld bijpompen en proberen te redden wat er te redden valt, maar die stijgende lijn kwam niet meer terug. Mijn geld was ik kwijt en Simon heb ik een tijdje niet meer gezien. 2 jaar geleden kwam ik hem voor het eerst weer tegen en hebben we samen teruggeblikt op die periode.'

Hoe erg zat je aan de grond?

'Ik had letterlijk niets meer. De ene dag zag ik 980.000 gulden op mijn bankrekening staan, de volgende stond ik 300 gulden in de min. Mijn toenmalige vrouw Lucienne had weliswaar nog haar horeca-inkomen, maar ik moest helemaal opnieuw beginnen. Mijn artiestenagenda liep echter niet zo lekker en dus ben ik vijf dagen in de week elke ochtend van 7 tot 12 in de sport school van een vriend aan de Lijnbaansgracht gaan werken. Daar verdiende ik per maand 1200 gulden netto mee. En elke zondag zong ik tussen 7 en 11 drie keer een half uur in een café op het Max Euweplein. Daar kreeg ik dan 375 euro per week voor. Niet de bedragen die ik gewend was, maar ik deed het toch maar. Ik moest mijn vaste lasten betalen en hoopte hiermee weer wat media-aandacht te kunnen genereren.'

Heb je ooit het miljoen weer kunnen aantikken?

'Nee, en het zal moeilijk worden dat op deze leeftijd en met mijn levensstijl nog te bewerkstelligen. Mijn kostenplaatje is wat groter door mijn liefde voor kleding en restaurants. Soms eet ik maar twee keer per week thuis, de rest buiten de deur. Als ik op deze manier blijf leven dan krijg ik nooit dat miljoen meer bij elkaar. Toch besef ik heel goed dat ik niet meer moet uitgeven dan er binnenkomt. Dat heb ik wel geleerd uit die beleggingsperiode. Ook mijn zoon Dave waarschuwt ik daarvoor, want ook bij hem gaat het de laatste tijd om serieus geld. Dan zegt hij me: "Pa, het is toch niet te geloven dat vrienden van mij maar 1500 euro netto in de maand de maand verdienen. Dat bedrag haal ik soms drie keer op een avond op." Mijn vrouw Honoria is goed met cijfertjes en beheert Daves

inkomen. Zijn salaris komt bij haar binnen en pas als Dave zegt dat hij centen nodig heeft, maakt zij het naar hem over. Hij heeft daar zelf dus geen beschikking over en dat is maar goed ook. Hij is in staat om een grote uitgave te doen die achteraf ontzettend stom is. Aan de andere kant, hij is 23 en woont al samen. Mocht hij morgen toch besluiten het in eigen beheer te willen nemen dan achten we hem ook oud en wijs genoeg om dat te kunnen.'

Die 1500 euro per maand zullen Dave toch heus wel bekend in de oren klinken? Heeft hij als tiener nooit bijbaantjes gehad?

'Hij heeft vooral heel veel geluk gehad. Het was al heel snel duidelijk dat school niets voor hem was. Dikwijls moest ik bij de leraar op het matje komen omdat hij het echt niet kon opbrengen een opleiding af te ronden. Daarop heb ik hem onder onze woning in de zaak van Oger gezet als gastheer en al snel mocht hij er als verkoper aan de slag. In die rol werd hij vervolgens weer weggeplukt door een vertegenwoordiger van Ulla Models die hem op reis stuurde naar Milaan en Zuid-Afrika. Dat bureau zag het echt heel erg in hem zitten, maar na terugkomst in Nederland was Dave alweer helemaal klaar met al die jongens die leven op een blaadje sla en de hele dag bezig zijn met er goed uit zien. Allemaal leuk en aardig, maar ondertussen had ik wel al allemaal foto's naar *De Telegraaf* en *RTL Boulevard* gestuurd. Dat leverde hem een plek op in het programma *Ford Boyard*, met kinderen van BN'ers. Zo is het balletje pas echt gaan rollen.'

En toen kwam ook dat hele zwembadge-doe met die seksvideo naar buiten. Daarover zelf is genoeg geschreven, maar wat heeft het met zijn blik naar de media gedaan?

'Hij is huiverig geworden voor journalisten. Ziet ze een beetje als boefjes. Maar ik vind dat je ze altijd terug moet bellen want anders krijgt iedereen op den duur de pest aan je. Bij Dave ligt alles onder een vergrootglas, maar als ik iets gek zeg dan kunnen de mensen er gewoon om lachen. Daarin zit 'm het verschil. Dat merkte je net na dat zwembad-incident toen hij keer op keer >

NIEUWE REVU ONTMOET DRIES ROELVINK

Waar en wanneer? Bij vrienden thuis in Landsmeer.

Wanneer? Op een donderdag in juni.

Dries is net een paar uur eerder geland uit Italië. Verder nog wat? Bij binnenkomst hangt er een levensgrote versie van Rembrandts *Nachtwacht* aan de muur. Het schilderij in het Rijksmuseum waarvoor hij in april nog zijn *Madonna-moves* danste tegen homofobie

'De ANWB verbood me nog langer over de gele zwembroek te praten, op straffe van 25.000 euro per keer'

‘Sommige stations ben ik nu wel gepasseerd. Ahoy, met 10.000 man publiek, is te hoog gegrepen voor iemand als ik’

op de voorpagina's van alle kranten stond. Toen het in één week tijd voor de vijfde keer raak was, werd het me ineens eventjes te veel en schoot ik bij het ontbijt helemaal vol. Ik liep naar de keukens en moest mijn gezicht even afspoelen. Hoe moet die jongen hier ooit nog uitkomen, vroeg ik mezelf hardop af. Dat is uiteindelijk gelukt met onze reallifesoap op RTL, waarin we hem volgden op de weg omhoog. We spraken met z'n tweetjes op één dag af met twee partijen. Eerst met Nada van Nie in het Apollo-hotel die voor SBS een pilot moest maken en direct daarna met

Frank Wisse en een producent in het Hilton, die zonder proefuitzending meteen van start wilden. Die laatste is het dus geworden. En Dave heeft er met Frank een goede manager aan overgehouden. Die heb ik zelf nooit gehad.'

Waar lag dat aan?

'Aan het feit dat ik tot drie keer toe een vriend heb aangesteld als manager, die weliswaar uit een andere business kwam, maar waarvan ik toch dacht dat ze het wel aan konden. Uiteindelijk spraken ze allemaal net niet de taal van het Hilversumse en als ik die fouten niet had gemaakt, had er misschien wel meer voor mij ingezet. Chiel van Praag was eigenlijk de enige man uit de showbusiness waar ik op die manier mee samenwerkte, maar bij hem voelde ik me echt een nummertje dat moest smeken om aandacht. Als ik een interviewaanvraag van een journalist bij hem neerlegde, dan kreeg ik twee dagen later eens antwoord omdat hij nog vijftien andere artiesten te managen had. Hij was vooral de grote man bij Veronica, maar geen persoonlijke vriend van me. Het feit dat hij vele artiesten uit zijn stal aandacht moest geven, beviel me niet en dus ging ik hem al snel overrulen. Sam, die vastgoedmakelaar, werd mijn nieuwe manager en later André van Commenee. Ook weer iemand die niet uit deze wereld kwam.'

Diezelfde André die Shownieuws belde toen jullie net met ruzie uit elkaar waren gegaan. Hij bood drie smerige roddels over jou aan in ruil voor wat aandacht voor een van zijn andere artiesten.

'Ik ben daar ontzettend teleurgesteld en boos om geworden. Hij klapte op een heel valse manier over mij uit de school, iets wat ik gek genoeg ook wel had zien aankomen toen we nog met elkaar werkten. Daar was hij het type wel naar. André en ik kregen een meningsverschil over de te volgen lijn naar de toekomst. Hij wilde alleen maar groter en groter, zoals een uitverkocht Ahoy, maar ik wilde het horecacircuit waar ik zo van hou niet opgeven. Ook moest mijn gage omhoog, van 1400 euro per half uur naar 2400 euro. Met het oude bedrag lachten die cafés zich rot omdat ze met 300 man à 10 euro entree de zaal vol kregen met een optredende act die nog niet eens de helft kostte. Ik ben heel even meegegaan in die prijsstijging, maar het gevolg was dat al die kleine zaken daarop plotseling afhaakten. Dat wilde ik nu ook weer niet. We hebben daarom nu twee prijzen in het leven geroepen. 1400 euro in zaken tot 250 man en ietsjes meer voor clubs met een groter publiek. Ik ben geen Marco Borsato of Jan Smit die voor dezelfde tijd 10.000 euro opstrij-

ken en dat is ook prima. Ik doe al 35 jaar mijn ding, ik heb niets te klagen. Alleen Ahoy gaat mij gewoon niet lukken, joh.'

Is het een kracht om je eigen plafond te kennen of juist een zwakte omdat er te weinig ambitie uit spreekt?

'Beide wel. Het heeft er ook mee te maken dat ik alweer 58 ben. Toen ik 40 was, dacht ik er anders over. Nu ben ik sommige stations wel gepasseerd. Ahoy, met 10.000 man publiek, is te hoog gegrepen voor iemand als ik. Een avond in Carré voor 1700 mensen zou mij wel opnieuw lukken. Twee keer zelfs. Daar ben ik heilig van overtuigd. André ziet dat nu ook in. Na onze ruzie hebben we in Vinkeveen een stevig gesprek met elkaar gevoerd en hoewel we geen vriendschap meer onderhouden, is het contact allerhartelijkst wanneer we elkaar weer tegenkomen.'

Een andere vriend die je min of meer bent verloren is René Froger.

'En ik kan er nog steeds de vinger niet op leggen waarom. We waren in onze twintiger en dertiger jaren beste gabbers, hij coachte mij in café Bolle Jan waarna we dronken over het Rembrandtplein dansten en René was getuige op mijn huwelijk. Maar met zijn opkomende succes groeide langzaam ook de afstand tussen ons die inmiddels onoverbrugbaar lijkt. Hij scoorde hit na hit en begaf zich ineens op een heel ander niveau. Ging met belangrijke mensen om en moest met de koninklijke familie op wintersport naar Oostenrijk. Daar past die eenvoudige Dries uit Amsterdam niet meer tussen, moet hij gedacht hebben. Er heerst een enorme hiërarchie onder zangers, zo zit de showbusiness nu eenmaal in elkaar. Succes verandert iedereen. Ik zag hem eens op de begrafenis van zijn ouders, waar hij me toch een knuffel gaf en bedankte dat ik er was, en daarna een keer tijdens een vlucht naar de wintersport. Ik durfde hem niet op de man af te vragen waarom hij me al jaren ontwijkt. Ik wilde hem ook niet in verlegenheid brengen door dat te vragen.'

Waarom merk je dat het nog steeds niet helemaal lekker zit?

'Aan Tino Martin. Of eigenlijk hoe René reageert op mijn contact met hem. Laatst zaten hij en zijn vriendin met Honoria en mij te eten in The Harbour Club, toen de hele cast van het programma *Maestro*, waaronder dus ook René, aan de tafel naast ons kwam zitten. Ik zag hem al een paar keer naar ons kijken en denken: ach jee, daar zit die Dries met die Tino. De zanger die qua looks en stemgeluid net iets te veel op mij lijkt en het eigenlijk vele malen beter doet dan

ik. Ontzettend ongemakkelijk weer allemaal. René is er hoogstpersoonlijk verantwoordelijk voor dat Tino nooit bij De Toppers heeft opgetreden toen Gerard Joling dat wel in de groep gooide. Hij wilde het pertinent niet hebben. Eén Froger is genoeg, dus zo'n talentvolle jongen houdt hij het liefst nog wat jaren in de ijskast. Helaas voor hem denderd Tino maar door. Eerst de HMM, toen de Ziggo Dome en nu denken ze al aan het Olympisch Stadion. Ik vraag me soms af hoe iemand als René, die zoveel bereikt heeft, zich bedreigd kan voelen door Tino, die in zijn hart nog fan van hem is ook!'

Terug naar jou en een ander beeld dat aan je kleeft: de iets te fanatieke sportman.

'Ik train zes keer per week, twee spiergroepen per dag, cardio en een stuk wandelen. Dat bezig zijn met mijn lichaam is een obsessie omdat ik ontzettend bang ben er op een dag oud uit te gaan zien. Ik nader de 60 nu, maar ik hoop dat ik op mijn 70ste nog steeds vier keer per week in de sport-schoon te vinden ben, met halteres werk en regelmatig fiets. Mijn vader is bouwvakker geweest en daarom ook altijd ontzettend gespierd, en dat beeld wil ik nog langer volhouden. Aankomen in spiermassa is moeilijk op deze leeftijd, maar als ik 83 kilo blijf wegen ben ik tevreden. Een grote valkuil in dat gezonde leven is echter wel het drinken. In de periode waarin ik dat miljoen verloor, had ik echt een drankprobleem en gebruikte ik alcohol als verdoving voor alle nare dingen die mij overkwamen. Dan dacht ik bij het opstaan al meteen aan mijn eerste glas wijn en was ik na elke sportsessie in een hotelbar te vinden om verder te drinken. Nu is het teruggebracht tot drie glazen per dag, oftewel 21 per week. Nog steeds behoorlijk, maar omdat ik intensief sport komt er geen grammetje aan. Laat mij dit leven maar gewoon op deze manier voortzetten, dan ben ik een gelukkig mens. Alleen een gouden plaat zou nog een mooie toevoeging zijn, maar misschien lukt dat me wel door een nummer te gebruiken in een nieuwe commercial. Ik ben in gesprek met een communicatiebureau en een levensmiddelenfabrikant om, 9 jaar na dato, weer in een reclame op de buis te verschijnen. Het ideale platform om je nummertje lekker te pluggen.' ✖